

Dolmen de cal Conill Gros

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Cal Conill Gros, Montmajor
Emplaçament En un espai erm entre camps de cultiu sota una alzina a 100 m a l'oest del mas.

Coordenades:

Latitud: 42.02288484602046
Longitud: 1.7345953121216078
UTM Est (X): 395239
UTM Nord (Y): 4653091

Classificació

Número de fitxa 08132 - 14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Edats dels Metalls
Segle XVI-XIIIaC
Estat de conservació Dolent
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Carta Arqueològica de Catalunya, nº 6446, any 1991
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 004A00088
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dt., 14/01/2003 - 01:00

Descripció

Lloc d'enterrament col·lectiu tipus dolmen que es troba a prop del mas Cal Conill Gros. És un dolmen amb cambra rectangular de 1,20m de llargada per 1 m d'ampla, de la que només resten dues lloses. La seva profunditat era de 0,25 m i estava coberta per una gran llosa plana. El conjunt estava inclòs dintre d'un túmul rectangular format per tres rengles de pedra força simètrics, que pel fet d'estar en un terreny en pendent, va perdent potència de nord a sud fins a quedar reduït en un sol rengle. Del seu interior es recuperaren durant l'excavació els ossos d'un esquelet i un crani disposat sobre una lloseta que li feia de coixí, i de alguns individus més però amb les restes molt remogudes i destruïdes per les arrels. El material extret estava format per: tres fragments de ceràmica amb decoració incisa, un penjoll de petxines amb perforació vertical i una vèrtebra de peix. Aquests materials es troben dipositats al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona (XANDRI, 1986).

Observacions:

Actualment es troba en molt mal estat i és difícil distingir la seva estructura, reduïnt-se a una muntanya de pedres amb una alzina al mig.

Història

Aquest dolmen va ser excavat per Mn. Serra Vilaró i l'any 1927 publicà la memòria d'excavació (SERRA VILARÓ, 1927). Mn. Joan Serra i Vilaró (Cardona 1879 - Tarragona 1967) va dedicar-se activament entre els anys 1916 i 1925 a la recerca de jaciments arqueològics a la zona del Berguedà i Solsonès, essent encarregat del Museu Diocesà de Solsona, fet pel que les col·leccions d'aquest es van incrementar considerablement. La seva tasca va contribuir a un important grau de coneixement de la prehistòria a les comarques centrals. A Catalunya, entre el neolític final i ben entrada l'edat del bronze, es va iniciar un sistema d'enterrament diferent als seus precedents consistent en la realització d'un monument funerari, espectacular per la seva morfologia i per les seves dimensions: el sepulcre megalític. Aquest enterrament correspon a la tipologia de "dolmen simple amb cambra rectangular", sepulcre de tipus col·lectiu construït amb grans lloses i sobre un túmul. En aquest sembla que hi havia 4 individus amb un aixovar molt minç (GUERRERO, 1982).

Bibliografia

SERRA VILARÓ, Joan (1927). Civilització megalítica a Catalunya. Musaeum Archaeologicum Diocesenum. Solsona. Pàg. 324. CASTANY, J. i altres (1990). El Berguedà, de la prehistòria a la antiguitat. Llibres de l'Àmbit nº 4. Àmbit de Recerques del Berguedà. Pàg. 126. XANDRI, Joana (1986). El Museu Diocesà i Comarcal de Solsona (II). L'Erol, nº 18, p. 49-50. Àmbit de Recerques del Berguedà. GUERRERO, J.L.L. (1982). "Esguard a l'antropologia prehistòrica del Berguedà", A XXIII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos. Berga, Publicacions de l'Ajuntament. P. 211-216.

